ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 238

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ στεγάσεως τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν παθόντων ἀπόρων τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου 1
Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῆς παραγράφου β' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ νάψεως ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ.» 2
Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας 3
Περὶ συστάσεως ταμείων Προνοίας Παραγωγῆς 4
Περὶ συστάσεως κεντρικοῦ ταμείου ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγωτῶν 5
Περὶ τῶν ἀκυρωθεισῶν συμβάσεων ὑλοτομίας εἰς τὸ κτῆμα Μανωλάδος καὶ τροποποιήσεως δασικῶν τινων διατάξεων 6

Διατάγματα

Περὶ ἐπιβολῆς διὰ τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1926—27 προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων 7

Διόρθωσις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ Διάταγμα «περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν Μακεδονίᾳ» 8

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ στεγάσεως τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν παθόντων ἀπόρων τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1926—27 Κεφ. 19, ἄρθρ. 2, ἀναγραφομένη πίστωσις αὐξάνεται κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον (1.500.000) δραχμῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 1.500.000 δραχμῶν διατεθήσεται διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν καταστραφεισῶν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τῶν βλαβεισῶν οἰκιῶν ἐν Κρήτῃ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζόμενον ποσὸν τεθήσεται εἰς διάθεσιν ἐπιτροπῶν συσταθησομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποφασίζουσι περὶ τῆς ἐνεργείας προμηθειῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἔργων ἀνοικοδομήσεως καταστραφεισῶν καὶ ἐπισκευῆς βλαβεισῶν οἰκιῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐν γένει τῶν ἔργων τούτων.

Ἡ προμήθεια τῶν ὑλικῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τούτων δύνανται νὰ ἐνεργῶνται, κατ' ἀπόφασιν τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἄνευ τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῶν περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεων ὁριζομένων διατυπώσεων.

Ἡ προθεσμία τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ πέραν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ περὶ προπληρωμῶν Ν. Δ. τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923 ὁριζομένου ὁρίου.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς ἀραίωσιν τῶν συνοικισμῶν τῶν χωρίων περιφερείας Ἡρακλείου ἐπιτρέπεται, ἵνα ἀντὶ καταστραφεισῶν οἰκιῶν οἰκοδομηθῶσι νέαι ἐπὶ ἄλλων ἢ ἐφ' ὧν αἱ καταστραφεῖσαι οἰκίαι οἰκοπέδων.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις μοναστηριακῶν γηπέδων, ἐκδιδομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, διατάγματος, ἀναγνωρίζοντος τὴν λόγῳ δημοσίας ὠφελείας ἀνάγκην τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐπὶ τῇ βάσει κτηματολογικοῦ διαγράμματος ἐμφαίνοντος τὰ ἀπαλλοτριωτέα γήπεδα κατ' ἔκτασιν καὶ εἶδος.

Ἡ ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ Δημοσίου.

Τὰ ἐκ τῶν ἀπαλλοτριωθησομένων γηπέδων σχηματισθησόμενα οἰκόπεδα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀνεγερθησομένων οἰκιῶν παραχωρηθήσονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν καταστραφεισῶν οἰκιῶν. Τὰ δὲ οἰκόπεδα τῶν καταστραφεισῶν καὶ ὡς ἄνω ἀντικατασταθεισῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἰκιῶν θέλουσι περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

Τὰ παντὸς εἴδους ὑλικά, τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθησόμενα ἢ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ μετενεχθησόμενα, πρὸς διόρθωσιν τῶν οἰκιῶν ἢ καταστημάτων τῶν παθόντων ἐκ τῶν τελευταίων σεισμῶν, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν καὶ παντὸς φόρου, δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ, λιμενικοῦ ἢ ἄλλου οἱουδήποτε καὶ παντὸς τέλους ἢ δικαιώματος.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Ν. Δ. κανονισθήσονται διὰ Ν. Δ., προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(2)

Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τῆς παραγράφου δ΄ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συνάψεως ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου δ΄ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συνάψεως ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ.» εἶνε ὅτι αὕτη ὑφορᾷ τὰς ἐξαγορὰς τῶν κτημάτων τοῦ Δημοσίου τὰς γενομένας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν λόγῳ Ν. Διατάγματος καὶ ἐφεξῆς καὶ οὐχὶ ἐκείνας ὧν τὸ ἀντίτιμον καθωρίσθη ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Β. Μάλλιος.

(3)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἐκ μονιμοποιήσεως προερχόμενοι Τ. Τ. Τ. βοηθοὶ καὶ τηλεγραφηταὶ γ΄ τάξεως, ὡς καὶ οἱ προσληφθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πρώην ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας Eastern οἱ κεκτημένοι ἐνδεικτικὸν Β΄ Γυμνασιακῆς τάξεως καὶ κάτω, ὀφείλουν νὰ ὑποστοῦν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τετράμηνον τοὐλάχιστον πρακτικὴν διδασκαλίαν, ὡς θέλει ὁρίζει Δ.

Διὰ τοὺς κατὰ τὸ πέρας τῆς διδασκαλίας ταύτης εὐδοκιμήσαντας, ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἄνω κατηγοριῶν κεκτημένους ἐνδεικτικὸν Γ΄ Γυμνασιακῆς τάξεως καὶ ἄνω ἢ πτυχίον Τηλ. Σχολῆς καὶ τοὺς ἐκ μονιμοποιήσεως προερχομένους τηλεγραφητὰς ἢ ἐπιστάτας α΄ καὶ β΄ τάξεως ἔχουν ἐφεξῆς ἐφαρμογὴν αἱ περὶ προαγωγῶν προσωπικοῦ Τ. Τ. κείμεναι διατάξεις.

Διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἄνω μὴ μετασχόντας τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας ἢ μὴ εὐδοκιμήσαντας κατ' αὐτὴν θὰ ἰσχύσουν αἱ περὶ μεταταξέως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ., τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς Β΄ τάξεως Τ. Τ. Τ. Διευθυντὴν ὁ ὑπηρετῶν εὐδοκίμως ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον ἔτη ὡς ἐπιστάτης ἢ τηλεγραφητὴς α΄ τάξεως».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(4)

Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας Παραγωγῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ταμεῖα Προνοίας Παραγωγῆς

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, δύνανται νὰ συσταθῶσιν ἱδρύματα Δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ταμεῖα προνοίας παραγωγῆς» σκοπὸν ἔχοντα τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας ἐν γένει ἢ κλάδου τινὸς τῆς περιφερείας των, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁρίζεται.

2. Τὸ Διάταγμα δι' οὗ ἱδρύεται τὸ Ταμεῖον ὁρίζει.

1) Τὴν ἕδραν καὶ τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας του.

2) Τοὺς εἰδικοὺς σκοποὺς αὐτῶν, καὶ

3) Τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας ὅταν πρόκειται περὶ τῶν Νέων Χωρῶν.

3. Ἡ περιοχὴ ἑκάστου Ταμείου ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἑκάστης περιφερείας καὶ τῶν γεωργικῶν συμφερόντων αὐτῆς».

Σκοπὸς καὶ μέσα ἐπιδιώξεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ σκοπὸς τῶν Ταμείων προνοίας παραγωγῆς εἶνε:

1) Ἡ διὰ παντὸς τρόπου καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς διαδόσεως τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων προαγωγὴ τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας τῆς περιφερείας.

2) Ἡ ἐν γένει προστασία τῆς παραγωγῆς καὶ ἰδίᾳ ἡ καταπολέμησις τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.

3) Ἡ μελέτη παντὸς ζητήματος συνδεομένου μὲ τὰ βάση, τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν τῆς περιφερείας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τῶν ὑφισταμένων νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων τῶν ὁπωσδήποτε ἐπιδρώντων ἐπ' αὐτῶν καὶ ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν γνωμῶν των περὶ τούτων.

4) Ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις παντὸς εἴδους γεωργικῶν ἱδρυμάτων (Σταθμῶν, ἀγροκηπίων, φυτωρίων, πειραματικῶν ἀγρῶν, Γεωργ. Σχολῶν κλπ.) καὶ ἡ μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου διοίκησις τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν των ὑφισταμένων Κρατικῶν ἱδρυμάτων.

5) Ἡ πρὸς ὑποδειγματικὴν διδασκαλίαν ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐργαλείων, χημικῶν λιπασμάτων, φαρμάκων, σπόρων εἰς τοὺς γεωργοὺς ἢ Συνεταιρισμοὺς αὐτῶν.

6) Ἡ σύστασις, παρακολούθησις καὶ ὀργάνωσις Γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, ἀλληλασφαλιστικῶν ἑταιρειῶν καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας διὰ τοὺς παραγωγούς.

7) Ἡ ὀργάνωσις ἐκθέσεων ἢ συμμετοχὴ εἰς ἄλλας ἐκθέσεις ἐν τῷ Κράτει ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἡ παροχὴ βραβείων εἰς τοὺς προοδευτικωτέρους τῶν γεωργῶν.

8) Ἡ διάδοσις εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς τῶν προϊόντων τῆς περιφερείας διὰ προπαγάνδας, διαφημίσεων, διαφημίσεων, διαφημίσεων

Ταμείου ἢ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων παρὰ τῷ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίῳ.

7) Ἡ ἀποδοχὴ τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ὑποβαλλομένων ἐνθέσεων.

8) Ἡ γνώμη περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ τῆς φορολογίας.

9) Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ.

10) Ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3, 4, 5, 7, 8 ζητημάτων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

11) Ἡ συζήτησις καὶ γνωμοδότησις παντὸς συμπεριλαμβανομένου ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θέματος. Ἐπὶ θεμάτων μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις. Αἱ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3, 4, 5, 6, 8 ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, εἰς τὸ ὁποῖον ὑποβάλλονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὅλαι ἐν γένει αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 11.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκλέγει κατὰ τὴν πρώτην σύνοδόν της τὸ Δ. Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς Προέδρου καὶ δύο ἀντιπροέδρων. Τοῦτο ἐκλέγεται διὰ μίαν τετραετίαν, ἀλλ' εἶνε ἀνακλητὸν ὁποτεδήποτε θελήσουν τὰ 2)3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Γεν. συνελεύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ψηφισθέντων καὶ ἐγκριθέντων κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ λαμβάνει πᾶσαν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τῶν Ταμείων μέτρων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν του. Ὁ διορισμὸς ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίσει ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμός. Διὰ τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου κανονίζονται ἐπίσης τὰ τῆς διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου Ταμείου, τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων, τὰ τῆς διαβαθμίσεως, προαγωγῆς καὶ ἀντιμισθίας αὐτῶν καὶ ἡ πειθαρχικὴ εὐθύνη των.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ μισθὸς καὶ αἱ ἐν γένει ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ 50 ο)ο τῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

3. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Ταμείων οἱ συμπληρώσαντες ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν εἶνε μόνιμοι, ἡ δὲ ὑπηρεσία των θεωρεῖται συντάξιμος σύμφωνα μὲ τοὺς ἰσχύοντας νόμους περὶ Δ. ὑπαλλήλων πλὴν τῶν προσλαμβανομένων δι' ἐξαιρετικὰς ἀνάγκας καὶ δι' ὡρισμένον χρόνον. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου εἶνε μόνιμος, ὡς τοιοῦτος δὲ διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ ὑπηρετήσας εἴτε ὡς δημόσιος ὑπάλληλος εἴτε ὡς Διευθυντὴς ἰδιωτικῶν κτημάτων ἢ συνεταιρισμῶν ἢ ἄλλων Γεωργικῶν ὀργανισμῶν Δημοσίας ὠφελείας.

4. Ταμίας τοῦ ἱδρύματος εἶνε τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου παρ' ὃ κατατίθενται ἅπαντα τὰ ἔσοδα καὶ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται αἱ πληρωμαί. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διορίζεται ἴδιος ταμίας πτυχιοῦχος Ἐμπορικῆς Σχολῆς ὑποχρεούμενος εἰς καταβολὴν ἐγγυήσεως ὁριζομένης παρὰ τοῦ ἱδρύματος. Οὗτος τηρεῖ τὴν Ταμιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ συντάσσει ἐγκαίρως τοὺς ἀπολογισμοὺς καὶ ἰσολογισμοὺς τοῦ Ταμείου. Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ὁρίζεται τὸ ἀνώτερον ποσὸν ὅπερ δύναται νὰ μένῃ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ Ταμείῳ τοῦ ἱδρύματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς τοποθετήσεως τοῦ περὶ πλέον ποσοῦ.

5. Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου ἀπολύονται.

1) Ἂν παρασπεισθῶσι δυνάμει βουλεύματος ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι, 2) ἂν ἀπόσχωσι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των ἄνευ ἀδείας ἐπὶ 20 ἡμέρας, 3) δι' ἀποδεδειγμένην ἀνικανότητα πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, 4) διὰ βαρεῖαν ἀντιπειθαρχικὴν διαγωγὴν ἢ διὰ πρᾶξιν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των, 5) ἂν ἄνευ νόσου σωματικῆς ἢ πνευματικῆς διαρκείας πλέον τῶν 2 μηνῶν κατέστησαν ἀνίκανοι περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, 6) ἂν ὑπερβῶσι τὸ 63ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 7) ἕνεκα διενεργείας δι' ἴδιον λογαριασμὸν πράξεων ἀντικειμένων πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου. Ἡ ἀπόλυσις ἐπέρχεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει αὐτοδικαίως, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ δύο μελῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου ἐκλεγομένων ὑπὸ ταύτης καὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἐν ᾗ εὑρίσκεται τὸ Ταμεῖον. Ὁ Πρόεδρος καλεῖ τὸ συμβούλιον κατόπιν αἰτήσεως ἑνὸς τῶν μελῶν του, αἱ ἀποφάσεις του λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

6. Προτάσει τοῦ Ταμείου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσι παρὰ τῷ Ταμείῳ ὑπάλληλοι τῆς Γεωργ. Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἢ νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκτέλεσις ὡρισμένης ὑπηρεσίας. Ὁ μισθὸς καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ πληρώνονται ἐκ τῶν πόρων τοῦ Ταμείου ἐκτὸς ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐπαρκοῦν οἱ πόροι αὐτοῦ. Ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐξασκεῖ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν, οἵαν καὶ ἐπὶ τῶν Δ. ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 13.

Ὡς πόροι τοῦ Ταμείου χρησιμεύουν οἱ ὁριζόμενοι πόροι διὰ τὰ Γεωργ. Ἐπιμελητήρια, οἱ ἀφορῶντες τὴν περιφέρειαν τοῦ Ταμείου. Ὁ ἀκριβὴς καθορισμὸς αὐτῶν γίνεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου. Ἐπίσης, προτάσει τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Ταμείου δύνανται νὰ ὁρισθῶσι καὶ ἄλλοι πόροι ἢ νὰ αὐξηθῶσιν οἱ ὑφιστάμενοι.

Ἄρθρον 14.

Πᾶν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὀφειλόμενον εἰς τὸ Ταμεῖον ἐξ ἰδιωτῶν καὶ μὴ καταβαλλόμενον κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως τοῦ Ταμείου ποσὸν εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τοὺς σχετικοὺς περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων νόμους.

Ἄρθρον 15.

Σχέσεις τῶν Ταμείων Προνοίας Παραγωγῆς πρὸς τὰ Ἐπιμελητήρια.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 280 περὶ γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Ἐπιμελητήριον ἔχει δικαιοδοσίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ. Ἐν τούτοις εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν νομὸν καὶ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου δύνανται νὰ συσταθῶσι «Ταμεῖα Προνοίας παραγωγῆς» ἐὰν τὸ ζητήσουν πλέον τοῦ ἡμίσεος τῶν Κοινοτήτων μιᾶς περιφερείας, ἥτις ἤθελε κριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὅτι ἐκπληροῖ τοὺς ὅρους τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου περὶ Ταμείων παραγωγῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Ταμεῖον ἀποτελεῖ αὐτοτελῆ ὀργανισμὸν συνεργαζόμενον μετὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ τὰ γενικώτερα τοῦ Νομοῦ συμφέροντα».

Ἄρθρον 16.

1. Τὰ Ταμεῖα ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια διὰ τόσων ἀντιπροσώπων ὅσους θὰ εἶχον δικαίωμα νὰ ἐκλέξουν αἱ Κοινότητες καὶ οἱ Συνεταιρισμοὶ διὰ τὸ Ἐπιμελητήριον, ὁρίζονται δ' οὗτοι παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2)3 τοῦ συνόλου τῶν μελῶν της.

2. Τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον κατ' ἔτος ἐκ τῶν εἰσπραττομένων φόρων ποσοστὸν

ὅπερ θὰ ὁρίζεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 17.

Πᾶσα διαφωνία μεταξὺ Ἐπιμελητηρίου καὶ Ταμείου λύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ ἄρθρα 14, 15, 16, 18, 19, 20, 23, 25, 30, 31, 32, 33 παρ. 2, 34, 35, 36, 37, 38, 39 καὶ 40 τοῦ νόμου 280 περὶ γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Ταμείων Προνοίας.

2. Ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2753 περὶ Ταμείου προνοίας παραγωγῆς Πηλίου καταργεῖται. Κατὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις παραμένει ὡς ἔχει ἐφαρμοζομένων μόνον ἐκ τοῦ παρόντος τῶν ἀφορωσῶν τὴν Ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Κράτους. Δύναται οὐχ' ἧττον διὰ Διατάγματος νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ παρὸν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

3. Τὰ λοιπὰ ἱδρυθέντα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. Ταμεῖα προνοίας παραγωγῆς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμοσθοῦν πρὸς τὸ παρὸν ἐντὸς ἓξ μηνῶν.

4. Τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ταμείου προνοίας παραγωγῆς ταμεῖα προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς συγχωνεύονται μὲ ταῦτα περιερχομένης εἰς αὐτὰ καὶ τῆς περιουσίας των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντάλιδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

---

(5)

Περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Σύστασις καὶ Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται αὐτόνομος ὀργανισμὸς Δ. δικαίου ὑπαγόμενος ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν», ἔχων ἕδραν τὰς Ἀθήνας καὶ σκοπόν :

Τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀνάληψιν τῆς ἀντασφαλίσεως τοπικῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τῶν τυχὸν Ταμείων ἀλληλασφαλείας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ ἑνώσεων αὐτῶν, κατὰ τῶν κινδύνων ἐκ χαλάζης καὶ παγετῶν τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων καὶ καπνοῦ.

Ὅροι ἐγγραφῆς.

Ἄρθρον 2.

Διὰ νὰ ἔχουν δικαίωμα ἀντασφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ οἱ ἀλληλασφαλιστικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἢ τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα ἀλληλασφαλείας, πρέπει νὰ ἐκπληροῦν τοὺς ἑξῆς ὅρους :

1) Νὰ ἔχουν μεταξὺ τῶν σκοπῶν των τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων ἢ καπνῶν κατὰ τῶν ἐκ χαλάζης καὶ παγετῶν κινδύνων καὶ νὰ εἶναι ὀργανωμένοι καὶ νὰ λειτουργοῦν σύμφωνα μὲ τὸ Νομοθ. διάταγμα «περὶ ἀλληλοασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν»:

2) Νὰ κρατοῦν εἰς βάρος των μέρος τῶν ζημιῶν, τὸ κατώτερον ὅριον τοῦ ὁποίου θὰ καθορίζηται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

3) Τὰ Καταστατικά των καὶ ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν καὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὁρίσῃ κατὰ περιφερείας καὶ καλλιεργείας κλίμακα ἀσφαλίστρων ὑποχρεωτικὴν δι' αὐτούς.

4) Νὰ μὴν ἀποκτῶσιν ἄλλα ἀκίνητα, ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησίν των ἀπαραιτήτων, δι' ἃ ἀπαραιτήτως δέον νὰ ὑπάρχῃ ἔγκρισις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

5) Τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ ἀποθεματικοῦ των νὰ ἐπενδύεται εἰς Κρατικοὺς τίτλους.

6) Νὰ συμμορφῶνται καὶ πρὸς πάντα ἄλλον ὅρον ὃν ἤθελε ὁρίσει τὸ Ταμεῖον μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ὑποχρεώσεις μελῶν.

Ἄρθρον 3.

Οἱ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἀσφαλιζόμενοι ὀφείλουν :

1) Νὰ εἰσπράττουν τὰς εἰσφορὰς τῶν μελῶν των μέχρι τῆς ὁρισθησομένης παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου προθεσμίας.

2) Παρερχομένης τῆς προθεσμίας νὰ εἰσπράττουν τὰς ὀφειλομένας εἰσφορὰς καταναγκαστικῶς πλέον 10 ο)ο ὡς πρόστιμον καθυστερήσεως.

3) Τὰ μέλη αὐτῶν νὰ ἀσφαλίζουν τὸ σύνολον τῶν φυτειῶν τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων ἢ καπνοῦ, μὴ δυνάμενοι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ ἐγείρουν δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

4) Νὰ μὴ πληρώνουν ἀποζημιώσεις, ὅταν αἱ ζημίαι εἶναι ὀλιγώτεραι τῶν 10ο)ο.

Ἄρθρον 4.

Τὰ καθηστερούμενα ἀσφάλιστρα τῶν μλεῶν τῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἀσφαλιζομένων Συνεταιρισμῶν ἢ Εἰδικῶν Ταμείων εἰσπράττονται, ὡς οἱ καθυστερούμενοι δημόσιοι φόροι, ὑποχρεουμένων τῶν ὀργανώσεων τούτων νὰ ἀποστέλλουν ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας εἰς τὸν δημόσιον Ταμίαν πίνακα τῶν καθυστερουμένων πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 5.

Δὲν δύναται νὰ ἀντασφαλισθῇ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Συνεταιρισμὸς τοῦ ὁποίου ἡ περιφέρεια εἶνε ἐντὸς τῆς περιοχῆς καὶ ἄλλου Συνεταιρισμοῦ τὸν αὐτὸν κυρίως ἢ δευτερευόντως κλάδον ἀσφαλείας ἐπιδιώκοντος. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει ὑπάρχουν πλείονες τὴν αὐτὴν περιφέρειαν ἔχοντες, προτιμᾶται πρὸς ἀντασφάλισιν ἐκεῖνος οὗτινος τὸ Καταστατικὸν ἐνεκρίθη πρότερον. Προκειμένου ὅμως περὶ συνυπάρξεως ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἀλληλοασφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ Εἰδικοῦ Ταμείου ἐν ἑτέρῳ Συνεταιρισμῷ, προτιμᾶται διὰ τὴν ἀντασφάλισιν ὁ ἀλληλοασφαλιστικὸς Συνεταιρισμός.

Ὁ προτιμώμενος πρὸς ἀντασφάλισιν Συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ ὡς μέλη ἐφ' ὅσον δηλώσουν πάντας τοὺς συνεταίρους τῶν λοιπῶν Συνεταιρισμῶν, τοὺς ἔχοντας τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἀνώτατον ὅριον ἀποζημιώσεως ὅπερ θὰ δύναται νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τοὺς εἰς αὐτὸ ἀντασφαλιζομένους ὁρίζεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ αὐτοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται τοῦτο νὰ ὑπερβῇ τὰ 90 ο)ο.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ πόροι τοῦ Ταμείου δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ ὡς ἄνω ἀνωτάτου ὁρίου τῆς ἀποζημιώσεως, δύναται νὰ περιορισθῇ τοῦτο κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς διαθεσίμους πόρους τοῦ Ταμείου.

Πόροι ἱδρύματος.

Ἄρθρον 7.

Πόροι τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου εἶνε:

1) Τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29 Ἰου-

νόμου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἀποζημιώσεως χαλαζοπλήκτων σταφιδοκτημάτων κλπ.».

2) Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄνω Ν. Δ. προβλεπομένη εἰσφορὰ δραχμῶν πέντε κατὰ ἑνετικὸν χιλιόλιτρον ἐπὶ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος.

3) Εἰσφορὰ ἐτησία ἐκ δραχμῶν τριῶν κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα ἐξαγομένης σουλτανίνας.

4) Εἰσφορὰ ἐκ δραχ. 5 κατὰ στρέμμα ἀμπέλων.

5) Εἰσφορὰ 3 ο/ο ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου φόρου καπνοῦ ἀποδιδομένη κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. Ν. Δ. ὁριζόμενα διὰ τὰ Γραφεῖα προστασίας καπνοῦ.

6) Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ὡς ἀντασφάλιστρα ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν.

7) Τὸ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

8) Αἱ τυχὸν ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους.

9) Τὰ ἐκκαθαριζόμενα πλεονάσματα ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κρατικοῦ θείου καὶ θειϊκοῦ χαλκοῦ.

10) Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων.

Ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως καὶ διαθέσεως ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν θέλει καθορισθῆ διὰ Διατάγματος, ὡς καὶ αἱ ἀπαιτηθησόμεναι πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τούτου δηλώσεις καὶ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις. Οἱ δὲ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος τούτου δηλοῦντες ἢ παραλείποντες τὴν δήλωσιν ὑπόκεινται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 2000 μέχρι 5000 δραχμῶν καὶ φυλάκισιν 1 μέχρι 2 μηνῶν.

Ἄρθρον 8.

Εἰς περίπτωσιν ἀνεπαρκείας τοῦ Ταμείου πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὁρισθέντος ὁρίου ἀποζημιώσεως, δύναται οὗτος νὰ συνάπτῃ δάνεια μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τούτου.

Τὰ δάνεια ταῦτα συναπτόμενα μόνον μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ μετὰ τῶν Γεωργικῶν Τραπεζῶν, δέον νὰ ἐξοφλῶνται ἐκ τῶν πρώτων πλεονασμάτων τῶν ἑπομένων ἐτῶν. Πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως δὲ ὑπάρχοντος δανείου, δὲν δύναται νὰ συναφθῇ νέον τοιοῦτον.

Ἄρθρον 9.

Μετ' ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δύναται τὸ Ταμεῖον νὰ συνάψῃ καὶ δάνειον δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν, ἐντὸς πάντως τῶν ὅρων καὶ ὁρίων οὓς ἡ Συνέλευσις ἤθελε θέσει, εἰς ἃ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι μόνον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, αἱ Γεωργικαὶ Τράπεζαι, οἱ Συνεταιρισμοὶ καὶ αἱ Ἑνώσεις αὐτῶν, τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα Γραφεῖα ἢ Ταμεῖα προστασίας καὶ ἀμύνης παραγωγῆς, ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἵδρυμα κοινῆς ὠφελείας. Ἀλλὰ ταῦτα μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 10.

Τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον σχηματίζει ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ὡς ἑξῆς:

1) Ἐκ τοῦ προσθέτου ποσοῦ 5 ο/ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἀντασφαλίστρων.

2) Ἐκ τῶν δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν.

3) Ἐκ τῶν τόκων τῶν κεφαλαίων του.

4) Ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν ἀνταφαλίστρων τῶν ἀπομενόντων μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀποζημιώσεων καὶ τῶν ἄλλων δαπανῶν τοῦ ἱδρύματος.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον χρησιμοποιεῖται πρὸς κάλυψιν τῶν τυχὸν ἐλλειμμάτων χρήσεώς τινος, τὸ διὰ τὸν λόγον ὅμως τοῦτον διατιθέμενον ποσὸν δὲν δύναται ἑκάστοτε νὰ ὑπερβῇ τὰ 75 ο/ο τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Κανονισμός.

Ἄρθρον 12.

Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων, εἰδικὸς ἐσωτερικὸς κανονισμὸς συνταχθησόμενος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου καὶ ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας (Διεύθυνσιν Γεωργίας) δέον νὰ καθορίζῃ καὶ τὰ ἑξῆς:

1) Τοὺς ὅρους καὶ τὰ ὅρια τῆς ἀντασφαλείας.

2) Τὸν τρόπον τῆς ἀποδοχῆς τῶν δηλώσεων ἀντασφαλείας.

3) Τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως τῶν ζημιῶν.

4) Τὰ ἐτήσια ἀντασφάλιστρα ἀναλόγως τῶν κινδύνων κατὰ περιφερείας καὶ εἴδους τοῦ προϊόντος.

Ἄρθρον 13.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου διατίθενται μόνον ὑπὲρ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ὁ καθορισμὸς ἢ ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται δύο ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς διενεργείας βουλευτικῶν, νομαρχιακῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν.

Ἄρθρον 15.

Γενικὴ Συνέλευσις.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλισθέντων ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ εἰδικῶν ταμείων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τούτων. Ἕκαστος τῶν μετόχων εἰς τὸ Ταμεῖον ἀλληλασφαλιστικὸς Συνεταιρισμός, ἔχει ἐν τῇ συνελεύσει μίαν μόνον ψῆφον.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ ὁσαδήποτε παρόντα μέλη. Συνερχομένη δὲ ἅπαξ τοὐλάχιστον κατ' ἔτος κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀκούει τὴν λογοδοσίαν τούτου καὶ ἐγκρίνει τὰ πεπραγμένα.

Ἄρθρον 16.

Διοίκησις.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι ἑπταμελές, ἀποτελούμενον 1) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὡς προέδρου, 2) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, 3) ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, 4) ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Γεωργίας, 5) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ 6) ἐκ τριῶν μελῶν ἐκλεγομένων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, αἱ ἀποφάσεις δὲ αὐτοῦ εἶναι ἔγκυροι, ἐγκρινόμεναι παρὰ τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου, δασμῶν, τελῶν χαρτοσήμου, προσθέτων τελῶν, ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 18.

Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πτυχιοῦχος Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, μὲ εἰδικὴν περὶ τὴν Γεωργικὴν οἰκονομίαν μόρφωσιν.

Ἡ δικαιοδοσία καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 19.

Αἱ δημαρχίαι καὶ τὰ κοινοτικὰ Συμβούλια, αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, οἱ συνεταιρισμοὶ καὶ τὰ Ταμεῖα προνοίας παραγωγῆς καὶ ἐν γένει πᾶν νομικὸν πρόσωπον ἔχον ἐνδιαφέρον ἢ συμφέρον ἄμεσον ἢ ἔμμεσον ὡς ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐπιχειρήσεώς του πρὸς τὴν γεωργίαν, ὀφείλουν νὰ παρέχουν πρὸς τὸ Ταμεῖον πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν.

Οἱ ὑπεύθυνοι ἀμελείας ἢ καθυστερήσεως ἐκπληρώσεως τῆς ὡς ἄνω ὑποχρεώσεως, τιμωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ, ἀνεξαρτήτως τῶν λόγῳ ζημιῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες δικαστικῶς νὰ ζητηθῶσι διὰ προστίμου ἀπὸ 200 ἕως 2000 δραχμῶν.

Τὰ πρόστιμα ταῦτα εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἐὰν τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον ὑπερβαίνῃ τὰς 500 δραχμὰς δύναται ὁ τιμωρηθεὶς νὰ προσφύγῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, ὅστις ὡς ἀνωτέρα Ὑποπτικὴ Ἀρχὴ ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς τοῦ Ταμείου δημοσιεύεται εἰς τρεῖς ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς Πρωτευούσης.

Ἄρθρον 21.

1. Πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐκ πάγου καὶ χαλάζης ζημιωθέντων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος σταφιδοπαραγωγῶν, ἐπιβάλλεται πρόσθετος εἰσφορὰ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν λιμένων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἐξαχθησομένου ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας παρακρατήσεως εἰσαχθησομένου σταφιδοκάρπου ἐσοδείας 1926, ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα κατ' ἐνετικὸν χιλιόλιτρον.

Ἡ πρόσθετος αὕτη εἰσφορὰ ἄρχεται εἰσπραττομένη ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1926 καὶ λήγει τὴν 1 Αὐγούστου 1927.

2. Ἡ εἴσπραξις γίνεται ὑπὸ τῶν τελωνείων ἐξαγωγῆς σταφιδοκάρπου καὶ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν διὰ τὸν εἰς τὰς Ἀποθήκας αὐτῶν παραδιδόμενον καὶ τὸ ποσὸν ταύτης μετὰ τὴν κράτησιν 1 ο)ο ὑπὲρ αὐτῶν ὡς ἀμοιβῆς εἰσπράξεως, παραδίδεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μετὰ σχετικῆς καταστάσεως, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἐκ τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς εἰσπραττόμενον ποσὸν διατίθεται εἰς τοὺς ἐκ χαλάζης καὶ πάγων ζημιωθέντας κατὰ τὸ τρέχον ἔτος σταφιδοκτηματίας ὑπὸ τύπον μακροπροθέσμων δανείων ἐντόκως πρὸς 2 ο)ο ἐτησίως, ἐφαρμοζομένων διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Τὰ τοιαῦτα ἐπιστρεφόμενα δάνεια περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον κατὰ κινδύνων χαλάζης καὶ πάγων καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀποθεματικοῦ του κεφαλαίου.

Ἄρθρον 23.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ, τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, θέλουν καθορισθῇ αἱ ἀπαιτηθησόμεναι λεπτομέρειαι τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ζημιῶν, τῆς εἰσπράξεως, καταθέσεως καὶ κατανομῆς τῶν ἐκ τῆς προσθέτου εἰσφορᾶς τοῦ τρέχοντος ἔτους προσόδων, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως πρὸς τοὺς ζημιωθέντας καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ὑπὸ τούτων ληφθέντων ποσῶν.

Ἄρθρον 24.

Τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 παρεχομένης ἐνισχύσεως δικαιοῦνται μόνον οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1926 ἐκ χαλάζης καὶ πάγων ζημιωθέντες σταφιδοπαραγωγοὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ζημία τούτων ὑπερέβη τὰ 15 ο)ο ἐπὶ τῆς συνολικῆς παραγωγῆς τοῦ προσβληθέντος κτήματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Δ. Ροῦφος, Γ. Σπυρδωνες, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

---

(6)

Περὶ τῶν ἀκυρωθεισῶν συμβάσεων ὑλοτομίας εἰς τὸ κτῆμα Μανωλάδος καὶ τροποποιήσεως δασικῶν τινων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ρυθμίσεως τῶν σχέσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων Μανωλάδος» γενομένη διάλυσις τῶν συμβάσεων περὶ ὑλοτομίας εἰς τὰ ἐθνικὰ κτήματα Μανωλάδος θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ὡς μηδέποτε γενομένη, ἐπανέρχονται δ' ἐν ἰσχύϊ πᾶσαι αἱ ὡς ἄνω διαλυθεῖσαι συμβάσεις, ἐφ' ὅσον οἱ μισθωταὶ ἤθελον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος δηλώσει ὅτι παραιτοῦνται πάσης ἀξιώσεώς των κατὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ διακοπὴν τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ δι' οἱανδήποτε ἄλλον λόγον καὶ ὅτι θέλουσι συμμορφωθῇ μὲ τὸν τυχὸν κανονισθέντα ἢ κανονισθησόμενον τρόπον ἐκμεταλλεύσεως κλπ. καὶ ὅτι δέχονται νὰ καταβάλωσι τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἰσχύοντα δικαιώματα τοῦ Δημοσίου καὶ μίσθωμα ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν ἐπιτυγχανομένων μισθωμάτων ἐν ταῖς δημοπρασίαις ἐνοικιάσεως δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ νόμου 3077 «περὶ δασικοῦ κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ ὑλοτομίας εἰς ἰδιόκτητα δάση ἀπαιτεῖται προσέτι ἔγγραφος συναίνεσις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὑρίσκεται ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ διακατόχου. Ἐπὶ διαφωνίας μεταξὺ ἰδιοκτήτου ἢ διακατόχου καὶ τοῦ εἰς ὃν παραχωρεῖται τὸ δικαίωμα τῆς καρπώσεως τοῦ δάσους, ἀποφαίνεται προσωρινῶς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀρμοδίων Εἰρηνοδίκου, ὡς πρὸ-

δρου, καὶ δασάρχου καὶ δρου, κρίνωμεν κατ' οὐσίαν μέχρις οὗ τὰ τακτικὰ δικαστήρια ἤθελον ἀποφανθῆ ἄλλως.

Ἡ ἐπιτροπὴ δικαιοῦται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει συμφωνία τῶν διαφερομένων, ἐγγράφως διατυπουμένη, νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν ὡρισταμένας συμβάσεις ἔστω καὶ συμβολαιογραφικάς, παντως δὲ μὴ ἀντικειμένας εἰς τὰς κειμένας περὶ δασῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Αἱ δαπάναι τῆς προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων ἐκ δημοσίων δασῶν δένδρων, ὑπολογιζόμεναι παρὰ τοῦ δασάρχου, ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἐνοικιάσεως καὶ βαρύνουσι τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ προκειμένου περὶ ὑλοτομίας ἄνευ δημοπρασίας, ὅπου τὸ τοιοῦτον ἐπιτρέπεται, τὸν ἐκμεταλλευτὴν ὑλοτόμον καὶ καταβάλλονται κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποδείξεως καταβολῆς τῶν μισθωμάτων.

Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δασῶν ἰδιοκτήτων ἢ διακατεχομένων ἢ ἐκμεταλλευομένων βάσει τῶν ἐδαφ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 86 τοῦ νόμου 3077, αἱ ὡς ἄνω δαπάναι βαρύνουσι τὸν δασοκτήμονα ἢ τὸν ἐκμεταλλευτὴν τοῦ δάσους καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποδείξεως καταβολῆς τοῦ δικαιώματος τῶν ὑλοτομουμένων δασικῶν προϊόντων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ ἐπιβολῆς διὰ τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1926-27 προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων αὐτῶν, πρὸς πληρωμὴν τῶν διαμέσων τόκων τοῦ δανείου ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ προσθέτου δανείου τῶν προσωρινῶν ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν», ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1926—1927 ἀναλογούντων διαμέσων τόκων τοῦ δανείου ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τῶν προσωρινῶν ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν, ἐπιβάλλεται διὰ τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1926—1927 πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν, ἤτοι Παλαιοῦ καὶ Νέου Φαλήρου, Κεντρικοῦ Φαλήρου, ἤτοι Τζιτζιφιῶν καὶ Καλλιθέας, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 (1 Ἀπριλίου 1925—31 Μαρτίου 1926).

2. Εἰς τὸν πρόσθετον τοῦτον φόρον ὑπάγονται ἅπασαι αἱ οἰκοδομαί, ἤτοι: α') αἱ ὑποκείμεναι εἰς τὴν ἀναλυτικὴν τῆς Α' κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων φορολογίαν, β') αἱ ἀπαλλασσόμεναι ταύτης δυνάμει τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 26 Ἀπριλίου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 3338, νεόδμητοι οἰκοδομαί, γ') αἱ ἀφορολόγητοι κατὰ τὸ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας» ἰδιοκατοικούμεναι οἰκοδομαί, καὶ δ') αἱ ὑπεκμισθούμεναι οἰκοδομαί.

3. Τὰ ἐκμισθούμενα γήπεδα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενον πρόσθετον φόρον.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ποσοστὸν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσθέτου φόρου ὁρίζεται εἰς ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν (8 ο/ο) ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου, συμβεβαιούμενου καὶ ἐνεσπραττόμενου μετὰ τοῦ Δημοσίου τοιούτου καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν καὶ δόσεων.

2. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος, ἐπὶ μὲν τῶν καταστημάτων παντὸς εἴδους καὶ τῶν κατοικιῶν, ἐν αἷς αἴρεται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἐνοικιοστασίου δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Μαρτίου 1926 βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐκμισθωτὴν καὶ ὑπεκμισθωτήν, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν καταστημάτων καὶ κατοικιῶν, ἐν αἷς ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένου τὸ ἐνοικιοστάσιον, ὁ φόρος βαρύνει τὸν μισθωτὴν ἢ ὑπομισθωτήν, ὑποχρεούμενον εἰς τὴν καταβολὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐκμισθωτὴν καὶ ὑπεκμισθωτὴν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ δηλώσεις καθόσον ἀφορᾷ τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὑποβληθήσονται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, καθ' ἣν ἐπιδοθήσονται καὶ αἱ δηλώσεις τῆς Α' κατηγορίας.

2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γενήσεται ὑπὸ τὸ Κεφάλαιον 1 ἄρθρον 1 τρὶς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως 1926—1927, σημειουμένης ἐνδεικτικῶς ἔν τε τῇ περιληπτικῇ καταστάσει βεβαιώσεως καὶ τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τοῦ ἐκδοθησομένου τριπλοτύπου τῆς φράσεως «πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν ὑπὲρ τοῦ δανείου ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν».

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν νεοδμήτων οἰκοδομῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1640, διὰ δὲ τὸν ἔλεγχον τῶν δηλώσεων κλπ. αἱ περὶ διαδικασίας σχετικαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουνίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Τανταλίδης

(8)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν Διάταγμα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 217 (Τ. Α') τῆς 30 Ἰουνίου 1926 «περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν Μακεδονίᾳ» παρεισέφρυσαν τὰ ἑξῆς λάθη, ἅτινα καὶ διορθοῦνται ὡς ἕπεται:

Ἐν τῇ α' παραγράφῳ ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου «Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 2—8» εἰς τὸ ὀρθὸν «2—6», καὶ ἐν τῇ β' παραγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 7 ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένου «Ὁ συνοικισμὸς Καρατιὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότης Καραβιᾶς» εἰς τὸ ὀρθὸν «Ὁ συνοικισμὸς Καρδιᾶς ὑπὸ τὸ ὄνομα κοινότης Καρδιᾶς».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.